

ההתנהגות הרצויה כשמוצא לדאבון לב באחד מצאצאיו שהוא לא שומר את השבת

ולדאבון לב לא כולם משכילים לדעת זאת, וישנם המור"ם שאומרים שצריך לצעוק עליו בחזקה, ללכת עמם בדרך קצרה ובאופן הקשה, וזה ודאי אינו צודק ואין נכון כלל, וכנ"ל ישנה עצות ודרכים נכונים לענין הכאוב הזה, אך לצעוק ולומר לו דברים חמורים וקשים כגידין אין נכון כלל, ומי שלא נתנסה בהנה יקשה עד למאוד להשכיל בעומק הדבר ההיא.

בקשה לסובבים שישכילו במעשיהם
וביותר אמינא לסובבים, שיתנהגו בחכמה יתירה ושלא להתערב כלל בדבר ההיא, ואדרבא שיתנו תמיכה להורים, וכמה כואב לראות כשלפעמים הולכים ההורים של בן כזה לסעוד את סעודת השבת בבית הוריהם וכדומה (בבית זקניהם של צאצאיהם), והמה מתערבים ונותנים עצות שונות להורים הכאובים מה לעשות עם בן אומלל זה, והשי"ת ישמרנו מהעצות הרעות והביזיונות שהמה מקבלים מהסובבים, ולא די להם להורים שעוברים כזאת עם בן זה הרי הם גם סובלים גם מבחוץ.

ולכך אמינא למי שיוצא לו לעמוד במעמד קשה זה, שיתעלם כמי שלא רואה מאומה, ואל יבזה את ההורים בזמנם הקשה.

ללכת למטפלים מומחים יראי השם המנוסים בכגון דא

ואומר להם להני הורים גיבורי הנפש, שילכו למטפלים יראי השם המומחים בדבר ואשר התנסו היטב בנפשות כאובות אלו, ושיתנהגו עם צאצאיהם בדעת ובחכמה וכפי ההדרכה הברורה שמקבל מאותם מומחים, ושיזהרו שרגשי הלב שבהם המתעוררים בעת ההיא לא ישלטו על המוח, ושיתנהגו כרצונו ית"ש אשר דורש מאתם.

וכן גם שלא יחביאו את הפאו"ן מערב שבת במחבוא נסתר, כי הרי סוף כל סוף בנינו יותר חכמים מאתנו בדברים אלו והמפורסמות אין צריכות ראייה, וכל כמה שיחביאו את הפאו"ן יותר, הרי במוקדם או במאוחר ימצא זאת הבן או ימצא לעצמו פאו"ן אחר, ומה הרוויחו במעשיהם.

מה ה' אלוקיך שואל מעמך

ולכך צריכים לדעת שרצון הבורא ברוך הוא בעת הזאת שיבליגו על המעשה הנורא שרואים, ושיראהו לבן ההיא פנים מסבירות ושוחקות כמימים ימימה, ומאומה לא ירוויחו מלצעוק ולשאוג בכעס על הבן, ויעמיקו במחשבתם שאם הם רוצים לעשות מעשה למען כבודו ית"ש, הרי שזה המעשה היחיד שמוטל עליו לעשות בעת ההיא, ושלא יצעקו באף ובחמה על הנפש האומללה הזאת. ולאחר השבת ילכו למומחים המנוסים כבר בהדרך האיך להתנהג עם נפשות הכואבים האלו, ותשועה ברוב יועץ ובמנוחת הנפש ודעת.

ויעמיק עוד, כי על אף שבמחשבתם ובחלומם תדיר, המה חישבו כי כל צאצאיהם יהיו תמיד יראים ושלימים כדבעי למיהוי, הולכי בגדי שיראין בשבת ומביאים נחת רבה להוריהם, אמנם ידעו כי עתה נתן להם השי"ת ניסיון וזכיה להתעסק בבן שכזה, וצריכים לדעת להתעסק עמו כראוי וכיאות, ושיכניסו ההכרה בלבם כי הרצון האמיתי שרוצה השי"ת מהם, שלא יחיה האדם עבור הרחוב כלפי חוץ ובאופן חיזוני, אלא באמת עם פנימיות לעשות רצון השי"ת כפי אשר ידריכו אותם ושלא יבושו בבניהם כי בני ק-ל-ל המה.

מה לעשות כשמוצאים בבן שהוא מחלל את השבת

בזמן האחרון היו כמה וכמה יראים ושלמים הי"ו מסלתה ושמנה דמחוזותינו, אשר באו אלי ושאלתם הקשה בפייהם, כי לדאבון לב יצא להם לראות אצל צאצאיהם בביתם שהמה אווזים בפאו"ן (phone) בשבת ומשתמשים ומשחקים בו תוך כדי חילול שבת גמור ר"ל, או שאינו יודעים בוודאות שכך היא אלא שכמעט ברי לה כאשר ההם רואים שהמה נועלים את עצמם לשעות ארוכות באחד מחדרי הבית ורגליים לדבר שיש להם שם פאו"ן ומשתעשעים בו בשבת, ושאלתם הטעונה בפייהם, מה הוא הדרך המועילה והישרה להתנהג עם בן שכזה.

לשלוט על רגשי הלב המתעוררים בעת ההיא

ואומר להם, כי ראשית כל צריך לדעת לשלוט היטב על רגשי הלב, כי הרגש הראשון שמתעורר אצל ההורים, היא לקחת את הפאו"ן ממנו בחזקה כדי שלא יחלל את השבת, וכן להראות לו פנים זעופות ולצעוק עליו בחמה שפוכה, 'אתה גוי גמור, מחלל שבת' וכדומה, ויש ה'מהדרים' אשר גם מחביאים את היין משולחן השבת באומרים כי חוששים מיין נסך, והרי אלו דברים שאסור לעשות כלל שהם רק הורסים את נפש הילד ומרחקים אותו מתורה ומצוות יותר.

ואני מבין היטב את הרגש הנפשי הזה וכמה קשה על ההורים להשליט על הרגשי כאבים העזים הלזה, אך צריך להשריש היטב בעצמו שישלטו בכל מאודם על התעוררות רצון לעשות כזאת, ושלא יעשו כן.